

Apokalyptické hrůzy – znáte ten výraz. V tom, co jsme z Apokalypsy-Zjevení sv. Jana slyšeli po neděle velikonoční doby, ale žádné hrůzy nebyly. Naopak. Byly to obrazy nebeské slávy Boha, Beránka Ježíše Krista a nebeského Jeruzaléma sestupujícího od Boha, tj. Bohem oslavené lidské společnosti.

Uvědomme si, kolik bylo a je ideologií, které chtěly a chtějí vybudovat lepší společnost bez Boha. Slovy Zjevení vybudovat nový Jeruzalém, sestupující ne z nebe od Boha, ale vybudovaný pouze lidským přičiněním; v posledních stoletích např. francouzská a ruská revoluce; obě skončily terorem. Jak může (musí?) skončit naše liberální společnost bez Boha?

Buďme lidé moudří, učme se z Písma-z Apokalypsy i z lidských dějin. Radost, štěstí, všechno dobré do naší společnosti nemůžeme vnést my lidé sami, z vlastní hlavy a vlastníma rukama, ale pouze jako spolupracovníci na tom, co sestupuje z nebe od Boha. Pouze jako ti, kteří tento Boží dar dovedou správně vnímat a chápat, plně přijímat a s úsilím uskutečňovat.

*o. Karel*

## Valná hromada jednoty Musica sacra

V sobotu 12. března se v prostorách Základní umělecké školy se zaměřením na církevní hudbu konala tradiční valná hromada naší jednoty za účasti 36 členů Musica sacra a 25 hostů. Před úvodní modlitbou zazněl hymnus Roku milosrdenství Misericordes sicut Pater za doprovodu našeho katedrálního varhaníka Petra Kolaře, role předzpěváka se ujal předseda jednoty.



Poté byly podle schváleného jednacího řádu proneseny výroční zprávy – o činnosti, kterou tradičně přednesl předseda jednoty Willi Türk, a o finančním hospodaření jednoty, kterou přednesla členka dozorčí rady Marie Kozáková. V následujícím bloku informací byly zveřejněny plány Musica sacra na letošní rok (zájezd za varhanami, regionální Sborování, otevření tříletého kurzu pro chrámové varhaníky v Břeclavi, vydavatelská činnost, Svatocecilské setkání aj.). Společná modlitba „Anděl Páně“ a modlitba za zemřelého člena Musica sacra vedená emeritním předsedou jednoty otcem Karlem Cikrlem uzavřela oficiální část valné hromady a na řadu přišla gratulace



dvěma významným osobnostem jednoty Musica sacra i naší diecéze na poli duchovní hudby – prof. Jiří Sehnal oslavil půlkulaté životní jubileum 85 let a dále zábrdovický regenschori a dlouholetý pedagog ZUŠ se zaměřením na církevní hudbu v Brně Zdeněk Hatina 75 let. Oběma popřál předseda jednoty Willi Türk a mimo demizonu dobrého tasovického vína každému z jubilantů předal vzácný dar – pergamen s apoštolským pozhnáním papeže Františka.



Po mohutném „živio“ a následném přípitku byl na počest oslavenců proveden koncert, který připravil a na špičkové úrovni zrealizoval soubor Collegium musicale bonum pod taktovkou Karola Frydrycha za varhanního doprovodu Olgy Frydrychové a malého orchestříčku. Zaznělo 6 výborně nacvičených skladeb, z toho první dvě pro varhany ze skladatelské dílny jednoho z oslavenců – Zdeňka Hatiny.

*Gratulace jubilantům  
a koncert Collegium musicale bonum*



Po vystoupení měli možnost všichni přítomní osobně popřát oslavencům, popovídat si nebo prodiskutovat aktuální témata z oblasti liturgické hudby u malého občerstvení a doušek výborného tasovického vína za stylové krojované obsluhy. Zkrátka, letošní valná hromada byla daleko víc, než jen schůze.

*Ivo Prechal a redakce*

### **Zpráva o činnosti za r. 2015**

Naše jednota Musica sacra se v minulém roce věnovala obvyklým aktivitám a potřebám.

**Členská základna** se rozrostla na 560 členů. Noví členové (13) jsou převážně účastníci našeho kurzu v Třebíči. Na základě vlastní žádosti se odhlásili 2, zemřel p. Alois Kolář z Protivanova. V modlitbě na něj vzpomeneme při společném Andělu Páně.

**Kancelář** naší jednoty o patro výš funguje v obvyklém režimu – za to všem, především naší sekretářce Svatce Barákové a Ondřeji Múčkovi, velký dík!!!

**Předsednictvo**, které řídí naši jednotu mezi VH, se podle plánu sešlo na pracovním zasedání v lednu, červnu a říjnu spolu s některými členy dozorcí rady a dalšími spolupracovníky naší jednoty. Za to všem velký dík!

**Výlet za varhanami** se uskutečnil v Brně 13. června. Byly navštíveny nástroje v minoritském kostele, u sv. Tomáše a v bazilice minor na Starém Brně. Exkurze se zúčastnilo na 50 zájemců. Děkuji hlavnímu organizátorovi Ondřeji Múčkovi a p. prof. Sehnalovi, který podrobně o akci informoval v článku v našem Zpravodaji.

**Sborování** se podle plánu uskutečnilo v kostele sv. Václava v Hustopečích. Z původně přihlášených deseti sborů se nakonec zúčastnila jen polovina – jednalo se o sbory ze Slavkova, z Letovic, Jimramova-Sněžného, Třebíče a ze Znojma. Celkový počet účinkujících byl 107. Sborování proběhlo podle stanoveného programu, ke zdaru akce velkou měrou přispěla podpora a vstřícnost místního děkana P. Kafky a hustopečské starostky Hany Potměšilové. Nácvičku a provedení společných skladeb i semináře pro sbormistry se ujali členové našeho předsednictva Petr Kolář a Ondřej Múčka, nezbytné administrativní zázemí zajistila naše sekretářka Svatava Baráková. Sborování vyvrcholilo odpolední mší celebrou naším emeritním předsedou otcem Karlem Cikrlem, při níž byly provedeny společné skladby. Bohu i organizátorům velké díky!

Co se týče **Zpravodaje**, vyšel v minulém roce opět 5x. Jako vždy – uvítali bychom více příspěvků z řad členské základny. Podle plánu přinesl loňský ročník seriál článků s muzikologickým pohledem na sekvence od p. prof. Sehnala. Za křížovky, které se těší značné oblibě u čtenářů a mnohé příspěvky, chci poděkovat dr. Karolu Frydrychovi. Pokračujeme v notových přílohách se

snadnými sbory obsahově zaměřenými na aktuální období liturgického roku, na což jsou velmi kladné ohlasy. Za sazbu těchto notových příloh děkuji manželům Lence a Ivoši Prechalovým! Jen pro informaci: Zpravodaj vychází v tištěné podobě v nákladu 390 ks, v digitální podobě je rozeslán přibližně 900 zájemcům.

**Svatocecilské setkání – jubilejní 20.** proběhlo pod záštitou brněnského biskupa 21. listopadu v katedrále na Petrově. Hlavním celebrantem mše byl náš otec biskup Vojtěch Cikrle. Liturgii doprovodil zpěvem Dómský smíšený sbor za doprovodu žesťového ansámblu pod vedením katedrálního kantora Petra Kolaře, jako sólista účinkoval v minikoncertu po liturgii místopředseda naší jednoty p. ředitel Pavel Hamřík, varhanickou službu zastávali manželé Kolařovi. Při bohoslužbě zněly skladby jednoho ze dvou jubilatů – Zdeňka Pololánika (80). Druhým jubilentem byl zakládající člen naší jednoty prof. František Kunetka (70). Oběma v závěru liturgie pogrataloval biskup Vojtěch i předseda Musica sacra. Jako obvykle byla vedoucím Střediska pro liturgickou hudbu předána kvalifikační osvědčení absolventům ZUŠ se zaměřením na církevní hudbu a již tradičně byl prezentován svatocecilský obrázek s kalendářem akcí jednoty na letošní rok. Proběhla také prezentace dalšího, posledního dílu ediční řady Varhanní preludia. K této příležitosti se osobně dostavilo 12 autorů – komponistů.

Jako v minulých letech natočila a odvysílala ze Svatocecilského setkání krátkou reportáž TV Noe, v Katolickém týdeníku vyšel článek o tomto setkání. Příjemné pohoštění v prostorách biskupství po programu v katedrále skvěle zajistila naše sekretářka Svatava Baráková se svými pomocnicemi ze Znojma. Tento společenský program zpříjemnilo vystoupení flétnistky Martiny Lavičkové za doprovodu Petra Kolaře.

**Třiletý kvalifikační varhanický kurz v Třebíči** byl zakončen 6. června závěrečnými zkouškami z varhanní hry, které absolvovalo 55 posluchačů – 41 z nich získalo kvalifikaci stupně D, 14 čestné uznání. Slavnostní předání kvalifikačních osvědčení a čestných uznání se konalo ve zcela zaplněném kostele Proměnění Páně v Třebíči-Jejkově 20. června při liturgii zpívaných nešpor, které předsedal náš emeritní předseda o. Karel Cikrle, přítomno bylo osm kněží a dva jáhni. Sbor sestavený z absolventů provedl za doprovodu malého orchestříčku pod vedením Karla Tomka skladbu J. S. Bacha *Jesus bleibet meine Freude*. Po liturgii se konalo agapé v prostorách Katolického gymnázia. Všem, kteří se podíleli na organizaci obzvláště náročné akce, velký dík!

Naše jednota pokračovala také ve **vydavatelské činnosti**: podařilo se vydat poslední, 13. díl ediční řady *Varhanní preludia – na příležitostné písni z Kancionálu*.

**Webové stránky** naší jednoty jsou pravidelně aktualizovány, vše potřebné je na nich zveřejněno. Jejich tvůrcem a administrátorem je dobrovolný spolupracovník naší jednoty, student informačních technologií Jan Havlík ze Znojma. Za to mu patří velký dík!

Chci Vám mnohým poděkovat za finanční dary, kterými podporujete činnost naší jednoty. Chci Vám poděkovat za to, že se mnozí účastníte našich pravidelných akcí. Chci Vám poděkovat za to, že jste si při všech svých povinnostech a časových nárocích plynoucích z povinností a závazků v rodině, zaměstnání a službě církvi, udělali čas a přijeli dnes na tuto výroční valnou hromadu.

*Willi Türk, předseda Musica sacra*

### **Data z účetnictví aneb hospodaření naší jednoty v kostce**

Tradiční část valné hromady tvoří zpráva o hospodaření jednoty Musica sacra, pojďme se tedy podívat na některá data z účetnictví a pro zajímavost srovnat některé údaje s předešlými lety:

Příjmová stránka se v účetnictví zastavila na částce 394.156,26,- Kč. Srovnáme-li příjmovou stranu s minulými lety, dojdeme k nárůstu (příjmy v roce 2014 činily 291.820,49,- Kč a v roce 2013 364.520,06,- Kč). Zajímavý pohled je na strukturu příjmů. Příjmy jednoty tvoří tradičně z velké části dary (za ně velké Pán Bůh zaplať!) a příjmy z prodeje publikací. Prodej publikací se vyšíhl do astronomické částky 240.014,- Kč, což je o 91.630,- Kč více (!) než v roce 2014. Pro ilustraci: příjem z prodeje publikací v roce 2013 činil 169.615,- Kč.

Celkové výdaje loňského roku ve výši 396.275,- Kč tvořily nejvíce náklady na vydání posledního dílu z ediční řady Varhanní preludia (90.427,- Kč), dále na zabezpečení posledního roku varhanického kurzu v Třebíči (85.313,- Kč), nájemné kanceláře (44.781,- Kč) a dále náklady na tisk našeho zpravodaje (40.484,- Kč). Nutno předeslat, že výdaje na přípravu varhanních preludií jsou nyní uloženy v zásobách a v dalších letech se budou přeměňovat v příjmy. Jen pro malou ilustraci – výdaje v roce 2014 činily 311.667,- Kč a v roce 2014 453.209,- Kč.

Tradičně největší část z majetku jednoty tvoří zásoby (675.807,- Kč), které představují publikace určené k prodeji. Ty tvoří přibližně 2/3 majetku naší jednoty (997.357,- Kč). O žádné z publikací naší jednoty se nedá říci, že by stagnoval její prodej. Zcela vyprodány jsou již druhý a třetí díl ediční řady Varhanní preludia a zbylo posledních pár kusů Příručky pro varhaníky od autorské dvojice Cikrle-Sehnal.

Přejme si, aby byl i následující účetní rok 2016 stejně úspěšný (ne-li úspěšnější) než rok 2015.

*Ivo Prchal*



*Střípky z agapé*



*Více fotografií naleznete na našem webu ve fotogalerii.  
Za fotografie děkujeme panu Heidlerovi a Ivo Prchalovi.*

---

## **K pětadesátinám Jiřího Sehnala**

---

V únoru letošního roku oslavil 85 let hudební historik a muzikolog Jiří Sehnal. Dílo pana profesora je natolik obrovské a závažné, že není v silách jednotlivce ani v prostorových mantinelech tohoto časopisu patřičně zhodnotit jeho přínos. Jelikož životní data včetně osobních memoár P. Karla Cikrleho již vyšla ve Zpravodaji Musica sacra 1/2011, snad vezmou čtenáři za vděk alespoň další, byť velmi skromné vzpomínce.

S Jiřím Sehnalem jsem se poprvé setkal v neděli 11. ledna 1998 v Brně-Židenicích a to u příležitosti účinkování žarošického chrámového sboru v tamějším kostele sv. Cyrila a Metoděje. Potěšil ho pozdrav od P. Antonína Láníka a patrně i to způsobilo, že mne přijal velmi vřele. Pan profesor mně však nebyl neznámý – díky konzultacím u otce Antonína jsem věděl o zájezdech Sekce přátel varhan při Muzejní a vlastivědné společnosti v Brně, kterou založil a řídil. Trvalou vzpomínkou na exkurze po význačných varhanách u nás i v zahraničí byly brožurky *Organologická setkání* (Brno: Muzejní a vlastivědná společnost v Brně – Společnost pro starou hudbu), dále Láníkovy osobní poznámky a fotografie. Šaratický farář mi také nastínil historii vzdělávání varhaníků na území naší vlasti, přičemž neopomněl zdůraznit Sehnalův podíl při instruktážích varhaníků v Brně na Křenové.

V adventu roku 1997 jsem se stal členem Musica sacra. V témže roce jednota vydala Sehnalův velmi cenný spis *Stručný přehled dějin katolické chrámové hudby*, který mne vpravdě uchvátil a zapříčinil, že jsem se začal hudebními dějiny vážněji zabývat.



Pomínu-li další letmé setkání s panem profesorem při opětovném účinkování žarošického sboru v kostele sv. Cyrila a Metoděje 10. ledna 1999, pak pracovní kontakt byl navázán až při mém výkonu civilní vojenské služby v židenické farnosti v letech 2001/2002. Tehdy jsem ze zájmu začal sbírat data o některých královských nástrojích a jako začátečník vybavený vědomostmi základní literatury jsem potřeboval určité záležitosti probrat. Pan profesor mi nezištně a ochotně udělil řadu konkrétních rad a poskytl cenné informace. Možnosti konzultací se špičkovým znalcem jsem si nesmírně vážil – byla to pro mne malá škola o varhanách. V souvislosti s někdejší ideou generální opravy či výstavby nového nástroje v kostele sv. Anny v Žarošicích provedl 4. března 2004 rekognoskaci stávajících varhan a napsal odborný posudek.

V témže roce vyšel též druhý svazek monografie *Barokní varhanářství na Moravě* – oba díly jsou výsledkem celoživotního zájmu Jiřího Sehnala o varhany a organologickou problematiku. Organologie mne prostřednictvím pana profesora zaujala natolik, že následný bakalářský studijní program hudební vědy na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity jsem zakončil prací Výzkumná zpráva o stavu varhan v regionu Žďánsko.

Perlička: V rámci diplomového semináře v 5. ročníku jsme měli představit téma své závěrečné práce. Vyučující PhDr. Stanislav Tesař naslouchal nadšenému projevu spolužačky, pak se blahosklonně usmál a pravil: „*To téma by bylo výborné, kdyby o tom již nepsal Jiří Sehnal. Opravdu se domníváte, že se vám podaří ještě něco nového k tomu tématu vybádat, když prof. Sehnala doprovází pověst bezzbytkového badatele?*“

Dlužno podotknout, že v některých předmětech byly Sehnalovy práce citovány poměrně často – vždy jako nejlepší a maximálně objektivní. V této souvislosti vzpomínám na výrok hudebního skladatele a muzikologa prof. Zdeňka Zouhara sdělený při jedné z konzultací: „*Když to řekl Sehnal, tak to platí.*“

Prof. Sehnal má v rámci evropského muzikologického kontextu ojediněle značně široký akční badatelský rádius. Díky velkému hudebně-historickému přehledu dokáže erudovaně a s noblesou sobě vlastní moderovat zájezdy po varhanách, přehlídky sborů a různé koncerty – můj absolventský varhanní koncert uváděl zcela bez přípravy.

Je nasnadě, že prof. Jiří Sehnal významně ovlivnil nové generace muzikologů, varhaníků, sbormistrů či milovníků staré hudby a varhan. Za všechnu péči a zájem mu náleží Deo gratias. Vzácnému jubilantovi přejeme hodně zdraví, síly, Božího požehnání a radosti z hudby. Ad multos annos.

*Karol Frydrych*

---

## **Zdeněk Hatina jako učitel hry na varhany**

---

Dne 6. dubna 2016 oslavil 75 let Zdeněk Hatina – regenschori kostela Nanebevzetí Panny Marie v Brně-Zábrdovicích (1962-dosud) a varhaník brněnského krematoria (1971-dosud). Jelikož se v období komunistické diktatury v tehdejší Československu „nevyrovnal s náboženskou otázkou“, mohl pedagogicky působit až po Sametové revoluci. V roce 1991 patřil (spolu Pavlem Hamříkem – ředitel, sólový zpěv, sborový zpěv; Annou Holíkovou – varhany, klavír; Janem Králem – varhany, klavír; Františkem Míškem – klavír; Pavlem Frkalem – pracovník Střediska pro liturgickou hudbu; Františkou Doležalovou – ekonomka; Františkem Lavičkou – hudební nauka, externě; Karlem Cikrlem – liturgika) k prvním zaměstnancům *Varhanické školy při Brněnském biskupství*, jež se 1. února 1993 přeměnila na *Základní uměleckou školu se zaměřením na církevní hudbu*. Na této škole působil až do roku 2004, tedy třináct let. Vyučoval: varhany, hudební nauku, harmonii, nauku o varhanách a dějiny církevní hudby.

Výchozí učebnici hry na královský nástroj žáků Zdeňka Hatiny byla *Theoreticko-praktická škola na varhany op. 15* (Praha: Mojmír Urbánek 1922) Josefa Trumpuse (1887-1975), varhaníka kostela sv. Ludmily v Praze na



Vinohradech, jež vznikla pro potřeby kurzů Obecné Jednoty Cyrillské v Praze. Jejím vkladem je jasná a přehledná koncepce, velká zásoba cvičení a pozvolné tempo zvyšování náročnosti jednotlivých cvičení. Také notový zápis na dvou osnovách vhodně koresponduje s potřebami začínajících liturgických varhaníků. Trumpusova učebnice bezesporu patří mezi nejlepší české varhanní školy. Na procvičení tiché výměny bylo zařazováno *24 lehkých předeher pro varhany op. 48* (Praha: Vyšehrad 1946) Františka Zdeňka Skuherského (1830-1892) a *Snadná preludia op. 20* (Praha: Vyšehrad 1947) Josefa Blatného (1891-1980). Žáci s vyspělejší technikou hry se učili dle osvědčené *Praktische Orgelschule op. 15* (Leipzig: Edition Peters 1959) Augusta Gottfrieda Rittera (1811-1885). Z instruktivní literatury nutno ještě zmínit *Pedalstudien für Orgel op. 48* (Leipzig: Edition Peters) Julia Schneidera (1805-1885).

Samostatnou kapitolu tvořil repertoár jednotného Kancionálu, který byl nedílnou součástí postupových zkoušek do dalšího ročníku (na konci 6. ročníku se povinně hrálo také *Ordinarium Cyrillo-Methodianum* Antonína Láníka).

K obligátní varhanní literatuře žáků varhanní třídy Zdeňka Hatiny v rámci 1. stupně ZUŠ patřilo *Acht kleine Preludien und Fugen BWV 553-560* Johanna Sebastian Bacha nebo *Versetti* Giacoma Carissimihho (1605-1674). Přestože na 2. stupni ZUŠ patřil ke stěžejní literatuře tzv. „velký Bach“, zábrdovický regenschori svým žákům zadával zvláště díla českých skladatelů, např. klasiků: Jana Křtitele Kuchaře, Josefa Ferdinanda Norberta Segera, Jana Křtitele Vaňhala, dále ranou tvorbu Antonína Dvořáka z dob studií na Varhannické škole v Praze, *Fantazii op. 14* a *Impromptu op. 135* Josefa Bohuslava Foerstera, *Fantazii na chorál svatováclavský op. 106* Stanislava Macha, *Preludium na valašskou píseň Vítězslava Nováka*, *Meditaci na staročeský chorál Svätý Václave* Josefa Suka (pro varhany upravil František Picka), *Adagio ze Sonáty c-moll op. 27* Eduarda Treglera či kompozice brněnských skladatelů: *Alleluja op. 16* a *Sonátu op. 11* Josefa Blatného, *Scherzo pro varhany op. 30* Vladimíra Hawlíka, *Adagio op. 57* Osvalda Chlubny, *Sonátu solemnis* Františka Musila, *Pět preludií* Stanislava Kostky Vrbky aj. Hatinovi žáci reprezentovali školu na koncertech školy, hudebních festivalech a na kůrech ve svých farnostech.



Jaký byl Zdeněk Hatina jako učitel? Cílevědomý, vyžadoval přípravu, dovedl motivovat a nadchnout. Měl autoritu, aniž autoritativně vystupoval. Choval se k nám přátelsky. S otcovskou péčí se staral o náš umělecký růst. Zajímal se též, stejně jako Zdeněk Blažek, o naši sociální rovinu. Měl pevný metodický systém,

přesto ke každému přistupoval individuálně, např. při výběru skladeb bral v úvahu technické možnosti nástroje na kůru, kde žák působil. Při přehrávání skladby komentoval a upozorňoval na některá sporná místa, případně navrhoval změny prstokladu, nohokladu či hraní ozdob. Pana Hatinu jsme všichni obdivovali pro jeho zvukově-barevnou představivost, odlišení a odstínění jednotlivých skladeb i jejich částí. Nedocenitelné byly jeho rady, jak doprovázet např. *Biblické písně* Antonína Dvořáka, kterou část hrát na prvním či druhém manuálu, co s pedálem. Je zajímavé, že řada z nás využívala šíři varhanních rejstříků – zde by se dal doložit Hatinův vliv, protože dovedl registrovat skladby, jak málokdo. Varhanní semináře v sále školy či absolventské koncerty konané povětšinou v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Brně-Zábřovicích byly ostatně toho přesvědčivým dokladem. S velkým vděkem jsme též kvitovali ochotné půjčování hudebnin. Pan učitel nám imponoval uměním improvizace, jako ředitel kůru či skladatel – někteří z jeho žáků jdou v jeho šlépějích.

U pana Zdeňka Hatiny jsme si do jisté míry osvojili hru na varhany. Pro některé to byl impuls k dalšímu studiu. V každém případě jsme pokročili o důležitý krůček ve svém hudebním vývoji. Rádi proto na Zdeňka Hatinu vzpomínáme a jsme mu vděční.

*Karol Frydrych*

---

## **Hymnus Svatého roku zní světem! Zní i ve vaší farnosti?**

### **Střípky z pouti do Říma**

---

V rámci letošního mimořádného Svatého roku milosrdenství a v souvislosti s 25. výročí našeho manželství a 10. výročí mého jáhenského svěcení jsme s manželkou, dcerami a několika blízkými vykonali na přelomu února a března pouť do Říma. Podle plánu jsme navštívili všechny čtyři hlavní papežské baziliky (sv. Petra, Nejsvětějšího Spasitele a sv. Jana v Lateránu, Panny Marie Sněžné a sv. Pavla) se Svatými branami letošního Roku milosrdenství. V každé z nich



jsme u Svaté brány zazpívali čtyřhlasně hymnus Svatého roku *Misericordes sicut Pater* – naše osmičlenná poutní skupinka byla složena ze samých varhaníků a zpěváků, takže jsme byli malý funkční sboreček. Mile nás překvapilo, že nám to důsledná ostraha bazilik ochotně dovolila, a moc nás potěšilo, že jakmile jsme začali zpívat, mnozí poutníci různých národů z obrovských davů stále procházejících bazilikami se u nás zastavovali a ke společným latinským odpovědím (refrénu *Misericordes* a invokaci *In aeternum*) se připojovali! Tak jsme díky zpěvu Hymnu milosrdenství a jeho latinským

odpovědím mohli prožít univerzalitu církve! Bylo jasně vidět, že Hymnus milosrdenství, který nám všem drahý papež František spolu s krásnou modlitbou Svatého roku poslal, se ve světě zpívá a zná. Silným zážitkem pro nás byly také okamžiky, kdy jsme hymnus *Misericordes* zpívali u hrobu patronky chrámových hudebníků sv. Cecílie, dále na vnějším ochozu kopule svatopetrské baziliky s nádherným výhledem na celý Řím nebo v neveřejných prostorách soukromé papežské kaple Pavla III. v apoštolském paláci (která slouží zvláště při konkláve k soukromým modlitbám a sloužení mší kardinálů), kam jsme se mohli dostat díky známému slovenskému knězi mons. Dubinovi, který pracuje v římské kurii v oddělení pro papežská liturgická slavení.

Mohu potvrdit od nás ze Znojma, že od první chvíle, tedy od zahájení Svatého roku o slavnosti Neposkvrněné Panny Marie 8. prosince, se stal Hymnus milosrdenství ve všech našich kostelech skutečným hitem – lidé jej rádi a nadšeně zpívají (každou neděli a často i v týdnu během sv. přijímání) – mají v kancionálech vloženy kartičky s textem i notami. Když jsme v Brně 12. března zahajovali valnou hromadu naší jednoty Musica sacra, zpíval se místo obvyklé svatodušní písně tento hymnus Svatého roku. Sál hřměl – přítomní účastníci valné hromady jsou dobří muzikanti, varhaníci a zpěváci! Bylo však také poznat, že někteří tento hymnus vidí a zpívají poprvé – to mne dost zamrzelo... I když mají možná někteří proti hymnu, resp. vůči jeho hudebním kvalitám nějaké výhrady, i když se nemusí všem zdát tento hymnus hudebně dostatečně atraktivní, anebo to některým prostě ve všech těch starostech a shonu prostě uniklo, chtěl bych všechny členy a spolupracovníky naší Musica sacra vyzvat a povzbudit, aby jako varhaníci a sbormistři byli nadšenými propagátory této „Velepísně na Boží dobrotu“, která nám svým refrémem stále dokola připomíná, co od nás Pán očekává v našem životě: *Misericordes sicut Pater – Buďme milosrdní jako nebeský Otec!* Ještě máme přes polovinu Svatého roku před sebou. Neochuzujme Boží lid, v jehož službě jako varhaníci a sbormistři stojíme, o jeden z atributů letošního mimořádného Svatého roku! Proto notový záznam tohoto hymnu vyšel na začátku prosince jako příloha našeho Zpravodaje, proto je

vyvěšen na našem webu... Už se těším, jak si jej společně zazpíváme u Svaté brány v katedrále na Petrově při Svatoceciliském setkání, den před ukončením Svatého roku a uzavřením Svatých bran...



*Na svatopetrském náměstí  
po Anděl Páně s Františkem*

U hrobů apoštolů sv. Petra a Pavla, u hrobu sv. Cecílie, před milostným mariánským obrazem v bazilice Panny Marie Sněžné, při křížové cestě v bazilice Nejsvětějšího Spasitele v Lateránu, u oltáře sv. Václava ve svatopetrské bazilice, při soukromé mši s papežem Františkem v Domě sv. Marty jsem nám všem vyprošoval milost, „*abychom se v letošním mimořádném Svatém roce nechávali stále více proměňovat Boží dobrotou, láskou a milosrdenstvím*“. Kěž se nám to daří stále dokonaleji...

*Willi Türk*



*Osobní setkání  
s Františkem  
po ranní soukromé mši*

*Hrob sv. Cecílie  
v Římě*



---

## **Seminář pro sbormistry a zpěváky**

---

Dne 20. 2. 2016 uspořádala Musica sacra v prostorách ZUŠ se zaměřením na církevní hudbu 2. setkání "Semináře pro sbormistry a zpěváky". Setkalo se nás celkem 31.

Druhé setkání začalo sdělováním nepříjemných zpráv. První byla informace o onemocnění pana Karla Tomka, který měl vést seminář spolu s Ondřejem Múčkou. Poté nám O. Múčka sdělil, že je hlasově indisponován a že neví, jak to vše zvládne. Naštěstí to byl konec špatných zpráv a následovaly už jen ty pozitivní.

Zpočátku jsme se věnovali nácviku skladby Ó, sacramentum pietatis. Nejprve po hlasech a poté čtyřhlasně. Přitom jsme mohli sledovat, jak můžeme v praxi nacvičovat novou píseň se sborem – které hlasy můžeme procvičovat současně, jak rozdělit skladbu do úseků, které se potom procvičují samostatně, jak porozumět skladbě tak, abychom jí přizpůsobili projev sboru.

Po krátké přestávce jsme se učili základy dirigování. Mnozí z nás zjistili, že koordinace pravé a levé ruky není tak jednoduchá, zvláště když jedna má ve vzduchu malovat čtverec a druhá trojúhelník.

Potom jsme se seznamovali se způsoby přípravy sboru na zpěv. Dechová cvičení, rozpohybování bránice, zpěv slabik v různých intervalech. Zajímavou informací byla pro nás skutečnost, že hlasu zpěváka na zkoušce velice škodí střídání šepotu a zpěvu. Nebylo už řečeno, zda se toto upozornění týká spíše ženské části sboru, nebo mužské, ale to už si každý z nás mohl vysvětlit podle svých zkušeností.

Poslední část setkání jsme věnovali nácviku dirigování. Skladbu Ó sacramentum pietatis jsme již znali a nyní si, ti odvážnější z nás, mohli vyzkoušet své dirigentské dovednosti. Velmi poučné bylo, že O. Múčka do skladby často vstupoval, aby upozorňoval na pohyby, kterými můžeme sbor mást, a také názorně ukazoval lepší varianty.

Vše probíhalo pod laskavým vedením O. Múčky, kterému patří velký dík.

Já osobně jsem byl velmi nadšený. Vše bylo tak prakticky podané, že i když skladbu Ó sacramentum pietatis všichni nepoužijeme ve svých farnostech se svými sbory, samotný nácvik zpěvu i dirigování byl tak názorný, že v každém z nás jistě zůstal a já osobně jsem se již těšil, až něco z toho budu moci uplatnit v našem chrámovém sboru. Jsem přesvědčený, že pokud chceme pozvednout úroveň zpěvu našich chrámových sborů a nejsme vzdělaní dirigenti a vedoucí sborů, je toto pro nás obrovská příležitost, jak něco zlepšit.

Na závěr chci pozdravit pana Karla Tomka s přáním uzdravení a vyslovit naději, že se při dalším setkáním, které se uskuteční dne 23. 4. 2016, se s ním již uvidíme.

*Vladimír Jindra*

---

## Kurz gregoriánského chorálu v Čáslavi

---

12. 3. 2016 jsme se s manželem zúčastnili kurzu „Gregoriánský chorál“ v Čáslavi. Pozvánku jsme obdrželi e-mailem ze sekretariátu Musica sacra, a to včetně kontaktu na pořadatele. Velmi jsme se na společně prožitý kurz těšili.

A musím hned říci, že jsme nebyli zklamáni.

K čáslavské faře, kde kurz probíhal, nás neomylně navedla věž chrámu sv. Petra a Pavla, o které jsme se dozvěděli, že patří k našim nejvyšším. Provázela nás od poloviny cesty až k cíli. Čáslav nás uvítala farmářskými trhy na náměstí, kde byly hlavní nabídkou jarní dekorace. Půlka náměstí byla pokryta prvními květinami v barvách jara, jasně zelenými listky sadby a neodolatelnou vůní doma uzeného grilovaného masa.

Budova fary pak doslova zvala do své náruče otevřenou brankou, otevřenými dveřmi a báječně přátelskou atmosférou.

Akci organizačně perfektně vedl pan František Novák, v kuchyňce se pak s úsměvem otáčely dvě mladé ženy, které po celou dobu kurzu dbaly na náš pitný režim. Bravurně dokázaly zvládnout i sladké a slané chuťovky ke kávě či čaji.

Kurz byl rozdělen na dvě části – dopoledne proběhla část teoretická, proložená drobnými praktickými cvičeními. Pan Jan Lorenc, varhaník, hudební pedagog, sbormistr a choralista, nás seznámil s historicko-politickým pozadím vzniku a šíření gregoriánského chorálu, naučili jsme se číst původní zápis gregoriánského chorálu i novější verze zápisu a pochopili, co nás čeká po obědě.

Odpoledne začalo opakováním již naučeného a tím jsme i my, naprostí nováčci, ztratili trému a ostych a během krátké doby přidali svůj hlas k prováděným antifonám. Zdálo se nám až neuvěřitelným, za jak krátkou dobu nás dokázal pan Lorenc dovést k praktickému provedení něčeho, co se zprvu zdálo naprosto nečitelným, natožpak prakticky hudebně proveditelným! Při závěrečné Salve Regina už se naše dušičky tetelily radostí a neskutečným povznesením, které nám bylo odměnou největší.

Po ukončení kurzu jsme byli panem Františkem Novákem pozváni k prohlídce rekonstruovaných varhan v chrámu sv. Petra a Pavla a poté už naše cesta směřovala zpátky domů.

Panu Janu Lorencovi a panu Františku Novákovi patří náš veliký dík za příjemný, obohacující a povznášející den.

A kdyby náhodou měla proběhnout 2. část, určitě na nás s pozvánkou nezapomeňte!

*Jana a Josef Řádovi, Nový Rychnov*

---

## Jak jsem je znal

---

Rok 2016 nám přináší možnost připomenout osobnosti, na které zapomínáme, a málo si uvědomujeme, jak svým hudebním uměním obohacovali naše nitro a rozdávali radost v církevním i světském prostředí. Chci připomenout zejména hudební osobnosti, které jsem jako student konzervatoře a JAMU osobně poznal, obdivoval a měl k nim nesmírnou úctu. Jsou to: **A. Hromádka, V. Hawlík, J. Blatný, B. Holub, F. Michálek a B. A. Wiedermann**. Všichni byli v určité době chrámovými varhaníky, ředitelé kůru a zasloužili se o vysokou úroveň církevního umění. Někteří z nich virtuózně ovládali „královský nástroj“ a své umění prokazovali na evropských podiích. Připomeňme si jejich stručné curriculum vitae.

### **ANTONÍN HROMÁDKA (1876-1950)**

Základní hudební vzdělání získal u svého otce, ředitele kůru ve Žďáře nad Sázavou. Po absolvování Varhanické školy v Brně (1895-1897) krátce působil na hudební škole Moravana v Kroměříži. V r. 1898 přichází do Brna, kde rozvinul významnou hudební, pedagogickou a organizační činnost. Stal se učitelem zpěvu na Bohoslovecké fakultě a na Mužském učitelském ústavu. Na zřízené brněnské konzervatoři působil v letech 1919-1933. Vyučoval církevní sólový a sborový zpěv a též chorální zpěv a jeho doprovod. Pro studenty konal četné přednášky z oblasti hudební pedagogiky a metodiky hudební výchovy. Jeho intonační metoda „La-si-bo“ s využitím různých poloh ruky a barevných pomůcek se v elementárním zpěvu neprosadila. S jeho osobou je spojena řada významných funkcí (inspektor hudebních škol na Moravě, ředitel zkušební komise pro učitele hudby, předseda Jednoty hudebních stavů). Hromádka se zasloužil o vznik četných hudebních škol, včetně školy v jeho rodišti. Významné bylo jeho dlouhodobé působení v katedrále na Petrově. Podle V. Hawlíka, který zde od r. 1937 zastával místo varhaníka, byl Hromádka na dómském kůru velkou autoritou. Dbal na reprodukční úroveň chrámové figurální hudby. Za spoluúčasti studentů bohosloví prováděl mešní sborová díla zejména českých církevních skladatelů. Hromádka napsal značný počet skladeb, zvláště chrámových, které většinou zůstaly v rukopise. Dnes se především zpívají jeho Koledy pro smíšený a dětský sbor, příp. tiskem vydané Te Deum pro smíšený sbor, žestě a varhany. Jeho hrob se nachází u kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře ve Žďáře nad Sázavou. V letošním roce uplyne od Hromádkova narození 140 roků.

### **VLADIMÍR HAWLÍK (1911-1993)**

V tomto roce uplynulo 105 let od narození hudebního pedagoga, skladatele a varhaníka Vladimíra Hawlíka (nar. 29. 3. 1911), který vyučoval na brněnské

konzervatoři od r. 1940 jako pověřený pedagog. Řádným profesorem byl jmenován v r. 1948 a působil zde do r. 1975. Z jeho varhanní třídy vyšla řada velmi dobrých absolventů, mezi kterými byl i pisatel tohoto příspěvku. Mnozí z nich doposud stojí v popředí našeho hudebního života jako učitelé, chrámoví dirigenti a varhaníci.

Neméně důležitou činností V. Hawlíka bylo působení na kůru sv. Petra a Pavla na Petrově. Zde byl dómským varhaníkem a po smrti A. Hromádky byl jmenován v r. 1950 ředitelem kůru. V této funkci setrval až do své smrti. Jako aktivní zpěvák na Petrově, dovoluji si poznamenat, V. Hawlík navázal na Hromádkovu hudební činnost a v mnoha směrech ji prohloubil. Zejména v oblasti interpretace gregoriánského chorálu a mešních sborových skladeb. Chrámový sbor rozšířil o studenty varhanního oddělení konzervatoře a dvouletého varhanního kurzu, který měl své sídlo v bývalé Varhanické škole L. Janáčka na Smetanově ulici. Na kůru katedrály vládl duch umělecké kvality, liturgie, zpěv a varhany se vzájemně doplňovaly. Vladimír Hawlík zemřel 18. 12. 1993 ve věku 82 roků.

*Miloslav Buček*

*(Vzpomínky na další výše uvedené hudební osobnosti vyjdou v dalších číslech tohoto ročníku Zpravodaje MS. – pozn. redakce)*

---

## **P. Ludvík Holain – kněz, skladatel a pedagog**

---

Jméno Ludvíka Holaina je určitě známé každému varhaníkovi, který otevíral doprovod ke Kancionálu. Pokud se některá píseň z kancionálu dobře zpívá a ještě lépe doprovází, můžeme odhadnout, že je právě od Holaina. Jeho písně obohacují zpěv lidu v našich chrámech již více než jedno století. Kdo však Ludvík Holain byl? Narodil se v roce 1843 ve Staré Bělé u Ostravy. Nejdříve absolvoval dvoutřídní českou školu a pak hlavní německou ve Frýdku. V roce 1857 nastoupil na gymnázium v Opavě, ale po dvou letech přechází na arcibiskupské gymnázium do Kroměříže, kde měl více příležitostí věnovat se hudbě a zpěvu. Maturoval však na gymnáziu v Olomouci, kde byl po studiu bohosloví vysvěcen v r. 1869 na kněze. Pak začal vyučovat matematiku na Arcibiskupském semináři v Kroměříži. Po doplnění potřebné pedagogické kvalifikace působil v Kroměříži ještě 20 let. V roce 1873 zde byl jmenován také dirigentem kůru sv. Mořice. Se svými žáky se věnoval hudbě, učil na některé hudební nástroje, komponoval vlastní skladby a upravoval lidové písně. Publikoval v časopise „Cecilie“, kde mj. píše: „...část lidstva štítí se zkoušek náramně – nedbalí studenti a – naše chrámové acute; sbory. Při pouhém doslechu slova – zkouška – pozbývají všeho humoru. Bez zkoušek není zdařilá produkce. Stánku Hospodinova důstojno jest jen to, co nejzdařilejšího, nejdokonalejšího jest ve svém oboru...“.



V roce 1890 byl dosazen na faru ve Slavoníně u Olomouce s titulem konzistorního rady, kde působil až do své smrti v roce 1916.

Jeho hudební dílo není zanedbatelné. V roce 1883 vydal „Plesy duchovní“, kostelní zpěvník, který se brzy rozšířil a pozvedl úroveň chrámového zpěvu. V roce 1887 to byl „Průvod varhan k Úplnému kancionálu arcidiecéze olomoucké“. Mnoho jeho písní je dosud velmi známých např.: „Přijď o Duchu přesvatý“, „Vítej, vítej“, „Ejhle oběť přesvatá“, „Hvězdo jitřní“, celkem více než 20. Z dalších duchovních skladeb je třeba uvést „Te Deum laudamus“, které v roce 1898 zkomponoval k padesátému výročí císaře Františka Josefa I. (který byl v roce 1848 intronizován právě v Olomouci, kam se přestěhoval celý císařský dvůr). Dále jsou to skladby Zdrávas Maria, Litanie lauretaniae, pohřební písně, písně k bl. Janu Sarkandrovi atd. K tomu je třeba připočítat množství lidových písní, které upravoval nebo k nim komponoval klavírní doprovod. Zajímavé je také jeho doporučení zpěvákům: „...*před každou produkcí nápěv i slova ne toliko zběžně prohlédnouti, nýbrž také vřele procítiti.*“

Aby nebyl zapomenut odkaz tohoto kněze, skladatele a pedagoga, kterému nebyl lhostejný zpěv v našich chrámech, byla v kostele sv. Ondřeje v Olomouc-Slavoníně v roce 2004 odhalena pamětní deska. V letošním roce si právě připomínáme 100 let od jeho smrti.

*Ladislav Kunc*

---

## **Dominica lætare v Šaraticích**

---

Letošní Dominica lætare měla v šaratickém kostele sv. Mikuláše nezvyklou hudební náplň. Věřícím se představila Schola Gregoriana, působící šestým rokem při prepozituře Narození Panny Marie v Novém Meste nad Váhom, kterou vede regenschori Martin Petrek. Jedenáctka mužských hlasů, cvičených většinou až v tomto tělese, působila velmi kompaktně, různé barvy sólových hlasů byly voleny vhodně, s citem.

Program byl poněkud sevřen předpisy 4. neděle postní, mimo ordinarium a předepsané proprium nabídli pěvci při vstupním procesí Litanie sanctorum, na offertorium Attende, Domine a v závěru Ave, Regina cælorum. Při ohláškách P. Vít M. Červenka OPraem. členům scholy vřelými slovy poděkoval a vyjádřil nejspíš mínění mnohých přítomných, že bude záhodno slovenské pěvce v brzké době opět pozvat.

*Petr Hlaváček*

---

## Oznámení

---

Dne 13. 2. 2016 zemřel ve věku nedožitých 90 let dlouholetý varhaník z Havlíčkova Brodu, pan **Rudolf Myška**. Neuvěřitelných 67 let poctivě sloužil na kůru děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie jako varhaník, zpěvák a ředitel kůru.

Jeho největší láskou byly vždycky varhany. Procestoval snad celou republiku a vedl si archiv se záznamy o všech nástrojích, se kterými se seznámil. Rád se s každým podělil o své znalosti. Přispěl do sborníku Havlíčkobrodsko odbornou statí o nástrojích varhanního typu na 60 kůrech v okrese. Dále napsal knihu Varhany v Praze, která popisuje všechny varhany v celé Praze, nejen v kostelech římskokatolických, ale i evangelických a dalších modlitebnách a v koncertních a obřadních síních.

Čest jeho památce.

*Karel Růžek*

---

## Velikonoce na kůrech

---

### Kojetín

Velikonoční repertoár pěveckého sboru farnosti Kojetín: Z. A. Mička – Velikonoční motetulum; W. Türk – Aleluja před evangeliem; D. Bortniansky – Tebe Poem; G. Aichinger – Regina Caeli a dále skladby Oběti velikonoční a Confitemini Domino.

Náš pěvecký sbor (9 žen, 4 muži) cvičí na faře, kde nám pan farář uvaří dobrý čaj. Celý sbor nyní řídí paní Ladislava Frýbortová, zástupkyně ředitele ZUŠ Němčice nad Hanou. Na varhany doprovázel Petr Otáhal (ve farnosti se střídají celkem čtyři varhaníci) a malý orchestr: housle, klarinet, 2 trubky, bicí, popř. tympány, metličky ap., horna a flétna zobcová a příčná.

Věřím, že jsme vystoupeními umocnili a oslavili Velkou noc a Kristovo vzkříšení.

*Blanka Chytilová*

### Místek

Místecký chrámový sbor Cantores Domini uvedl při pobožnosti křížové cesty během 5. neděle postní skladbu Via Crucis F. Liszta. Pro velikonoční dobu sbor nastudoval kromě antifon P. J. Olejníka (v naší farnosti tradičních), chorální melodie hymnu Ubi caritas a velikonoční sekvenci Victimae paschali laudes.

V neděli na slavnost Zmrtvýchvstání Páně sbor za doprovodu komorního orchestru při kostele sv. Jana a Pavla v Místku provedl Missu brevis in F (zv. Jugendmesse) J. Haydna. Se sborem a orchestrem vše nastudoval a řídil místecký regenschori Jan Strakoš, na varhany doprovázela Jarmila Drozdová.

*Radka Kulichová*

### Uherské Hradiště

Chrámový sbor farního kostela sv. Františka Xaverského zpíval o letošních Velikonocích následující skladby:

Velký pátek: Z. Pololáník – Pašije; J. Olejník – Hle, kříž; Taizé – Adoramus te, Christe.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně: M. Vulpus – Vítězný Pán; Z. A. Mička – Pán skutečně vstal; P. Inwood – Hymnus pro Svatý rok milosrdenství; Z. Pololáník – Kdo jí mé Tělo a B. Korejs – Raduj se všechno stvoření.

Na varhany doprovázela Lucie Adamcová, řídil Karel Dýnka.

*Karel Dýnka*

### Vyškov

Letošní brzké Velikonoce uspíšily i přípravný nácvik sborových skladeb, které již tradičně obohacují liturgii velikonočních svátků v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Vyškově. Na Květnou neděli zaznělo nejprve jásavé Hossana I. P. Šmolíka a poté v kontrastu pašijového příběhu dojemné Plačte andělové V. A. Michny a usebrané Svjatyj Božje P. I. Čajkovského. Stejně zpěvy provázely i obřady Velkého pátku. Radostnou část Velikonoc zahájilo Te Deum M. A. Charpentiera a oblíbený zpěv Úvod, Zvon bouří za svítání Z. Pololáníka. Novinkou bylo nastudování oslavného Aleluja před evangeliem W. Türka. Na Pannu Marii jsme mysleli při antifoně Regina coeli laetare, fragmentu z velikonoční mše A. Straky. Tečkou za hudebně bohatými Velikonocemi byla Neděle Božího milosrdenství, kdy jsme zopakovali všechny radostné velikonoční zpěvy.

*Jaroslav Lindr*

### Žďár nad Sázavou – Bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Velikonoční liturgii v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie doprovodil tradičně chrámový sbor Baziliky – FONS. Letos byly provedeny následující skladby: Velký pátek: A. Tučapský – Postní motteta; Z. Pololáník – pašije; K. Douša – Výtky Spasitelovy; J. Teml – Stabat mater; Boží hod velikonoční: J. de Haan – Missa Katharina.

*Miroslava Smékalová*

(Pozn. redakce: Další část příspěvků rubriky „Velikonoce na kůrech“ bude uveřejněna v letním čísle Zpravodaje Musica sacra č. 3/2016, protože Zpravodaj č. 2/2016 měl datum uzávěrky před koncem doby velikonoční.)

---

## Vaše ohlasy na únorové číslo Zpravodaje

---

Dobrý den,

mnohokrát děkuji za zaslání dalšího čísla Zpravodaje.

Se zaujetím jsem si přečetla příspěvek paní Petry Doffkové. Mám velmi podobnou zkušenost s prací ve sboru. Také jsem se chtěla zúčastnit Semináře pro sbormistry a zpěváky, ale jela bych úplně sama z velké dálky. Víím, že by mi toto setkání dalo mnoho, protože mám zkušenost s kurzem pro varhaníky a vedoucí sboru v Olomouci, který mi v mnohém pomohl s prací ve sboru. Sdílené poznatky a zkušenosti jsou velkým obohacením pro tuto činnost.

Také naším bolavým místem je docházka členů sboru na zkoušky. Jsme jen malý 14tičlenný sbor, proto je znát každý chybějící hlásek :-). Na druhou stranu musím přiznat, že když už jde do tuhého, tak se všichni snaží o účast alespoň na posledních dvou zkouškách před zpíváním, aby výsledkem nebyl úplný propadák. A to mi vždy dodá sílu a chuť pokračovat v této práci.

Moc děkuji za přílohy tohoto Zpravodaje. Moc se mi líbí skladba Bud' tobě sláva, určitě ji budeme nacvičovat pro velikonoční liturgii.

S přáním krásných dnů zdraví

*Jana Maloušková, okres Vsetín (e-mail z 24. 2. 2016)*

\*\*\*

Vážená redakce Musica sacra,

vždy se těším, až uvidím v e-mailu další Zpravodaj. Vše si s potěšením přečtu, pak se těším jako na “třešničku na dortu”, jaká bude notová příloha. Mnohé jsme už využili k bohoslužbám, ale mám prosbu: (zda-li je to možné) mohlo by těch not bývat více?

S přáním Božího požehnání do dalšího konání

*Jana Šťastná, okres Brno-venkov (e-mail z 24. 2. 2016)*

\*\*\*

Vážení přátelé,

děkuji za poslední číslo Zpravodaje. Zaujal mě v něm rozhovor s prof. Františkem Kunetkou a příspěvek o semináři pro sbormistry a zpěváky – popis teorie a praxe v "obyčejných" farnostech a sborech je výstižný, ukazuje obtíže a zápasy běžného života. Tato práce a snaha sice někdy nepřináší uspokojení

a kladné hodnocení zpěváků a posluchačů, ale určitě má cenu pro Pána, vždyť On hodnotí podle jiných měřítek.

S přáním všeho dobra

*Dagmar Pištěková, okres Louny (e-mail z 28. 2. 2016)*

\*\*\*

Vážení, děkuji Vám za krásné velikonoční přání, které srdečně opětuji, a děkuji Vám za Vaše pravidelné zprávy a notové přílohy. Moc Vás všechny zdravím a přeji radost, pokoj a vyrovnanost v denních strastech. S díky

*Eva Příhodová, Praha  
(e-mail z 16. 3. 2016, reakce na e-mail s velikonočním přáním od Musica sacra)*

\*\*\*

Budeme vděční za další ohlasy (kladné i záporné) na náš Zpravodaj i činnost Musica sacra.

*Redakce*

---

## **Informace – Nabídky – Pozvání**

---

Během května-června 2016 se uskuteční po hlavičkou Musica sacra **regionální Sborování** – nesoutěžní přehlídka chrámových sborů dospělých v regionech brněnské diecéze.

Data Sborování v jednotlivých regionech:

**Jimramov** – 22. 5. 2016 ve 14 hodin, kostel Narození Panny Marie

**Šaratice** – 5. 6. 2016 v 15 hodin, kostel sv. Mikuláše

**Brno** – 29. 6. 2016 zahájení v 17:30 hodin, katedrála sv. Petra a Pavla (slavnost sv. Petra a Pavla)

(Plánové Sborování ve Znojmě 1. 5. 2016 bylo pro malý počet přihlášených sborů zrušeno)

\*\*\*

Dne 14. 5. 2016 se uskuteční **zájezd za varhanami**; tentokrát máme v plánu dva cíle: Netín, Luka nad Jihlavou.

Varhany v **Netíně** navazují na varhanářskou tvorbu Jana Komorníka, mají rovněž dva manuály a pedál, žehnány byly 12. 9. 2015.

Varhany v **Lukách nad Jihlavou** jsou koncipovány jako volná restaurátorská rekonstrukce nástrojů ze Svítilovské dílny, mají dva manuály (krátká oktáva) a pedál (12 tónový, repetující). Slavnostně požehnány byly 19. 10. 2013.

Plánovaný odjezd v 9:00 od kostela na Křenové ulici v Brně (plánovaná trasa: Brno – Netín – Luka nad Jihlavou – Brno); cena za dopravu Kč 200,-; předpokládaný návrat kolem 17. hodiny. Pro zájemce bude zmluvený společný oběd, cena cca Kč 100,- (polévka + hlavní jídlo) v Lukách nad Jihlavou. Přihlásit se můžete do 10. 5. 2016, nezapomeňte nahlásit, zda máte též zájem o společný oběd.

\*\*\*

Do konce května nám ještě můžete napsat, **co jste zpívali a hráli během letošních Velikonoc, příp. celé doby velikonoční**. Uveřejníme v letním čísle Zpravodaje (č. 3/2016). Příspěvky, které došly před uzávěrkou Zpravodaje č. 2/2016 najdete již v tomto čísle Zpravodaje.

\*\*\*

**Letní škola barokní hudby** se uskuteční 5. – 14. 8. 2016 v zámku v Holešově. Letošní čtrnáctý ročník se bude věnovat dílu J. S. Bacha a nastudování velkolepých Janových pašijí. Zájemci se mohou přihlásit do 1. 6. 2016 na webu [www.ebcz.eu](http://www.ebcz.eu).

\*\*\*

**Notová příloha** tohoto čísla Zpravodaje obsahuje skladby:

- Božanův kancionál, arr. W. Türk – Vesel se, Panno
- B. Korejs – Pojd', ó duše (k liturgii za zemřelé)

\*\*\*

Uzávěrka dalšího čísla je 31. května 2016. Budeme rádi, když nám pošlete své příspěvky. Díky!

\*\*\*

**Adresa vydavatele: MUSICA SACRA, Smetanova 14, 602 00 Brno**  
**Tel.: 549 251 008, e-mail: [musicasacra@musicasacra.cz](mailto:musicasacra@musicasacra.cz)**  
**<http://www.musicasacra.cz>**

**Návštěvní den:**  
**středa: 9.15 – 12, 13 – 16 hod.**

**Bankovní spojení: ČSOB – Poštovní spořitelna, č. účtu: 154525774/0300**  
**Registrace Zpravodaje Musica sacra: MK ČR E 19603**

**ISSN 2336-5374**

## Musica sacra Brno

pořádá pod záštitou brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho

### TŘÍLETÝ VZDĚLÁVACÍ KURZ PRO CHRÁMOVÉ VARNANÍKY V BŘECLAVI

Je určen pro stávající varhaníky, začínající varhaníky a pro ty, kteří se chtějí stát varhaníky. **Stávajícím varhaníkům** nabízíme lekce improvizace a systematické studium klasického repertoáru varhanní literatury. **Začínající varhaníci** budou mít možnost zdokonalení techniky své hry (hra na manuálu, hra s pedálem) a systematického budování kancionálového repertoáru. **Těm, kteří se chtějí stát chrámovými varhaníky**, položíme solidní základy techniky varhanní hry a uvedeme je do služby chrámových varhaníků. Podmínkou pro přijetí do kurzu je alespoň částečné ovládnutí klávesového nástroje (nejlépe klavíru, popř. akordeonu, keyboardu). **Závazné přihlášky zasílejte do konce září 2016 na kontakty Musica sacra uvedené v tiráži Zpravodaje.**

Kurz skončí zkouškami, po jejich složení dostanou účastníci kvalifikační osvědčení kantora, které platí ve všech diecézích ČR (viz ACEB 10/96). Zkušenosti ukazují, že kurz také přinese účastníkům povzbuzení v jejich službě a obohacení ze setkání s kolegy.

#### MÍSTO A ČAS

**Zahájení kurzu bude v sobotu 8. 10. 2016** v 9 hodin v areálu kostela sv. Václava v Břeclavi. Výuka bude probíhat jednou za měsíc v sobotu od 9 do 13 hodin v těchto termínech: 12. 11. 2016, 10. 12., 14. 1. 2017, 11. 2., 11. 3., 8. 4., 13. 5. a 10. 6.

#### PROGRAM

- **Varhanní hra** – technika hry, zásady doprovázení, základy improvizace
- **Hudební teorie** – hudební nauka, nauka o varhanách, dějiny katolické chrámové hudby, základy taktování a vedení sboru
- **Liturgika** – nauka o liturgii, zásady výběru a provádění písní, žalmů aj. při různých bohoslužbách

Přednášky z teoretických předmětů budou společné, varhanní hra v malých skupinkách u několika nástrojů pod vedením zkušených lektorů.

#### VYUČJÍCÍ

Dr. Willi Türk, Dr. Stanislava Syrková, Dr. Karol Frydrych, MgA. David Postránecký, Svatava Baráková aj.

#### POMŮCKY

Základními učebními pomůckami budou tyto publikace:

*Škola na varhany*, Fr. Bachtík – St. Jiránek (Kč 325,--)

*Varhanní doprovod kancionálu* (Kč 500,--) nebo *Snadný varhanní doprovod* (Kč 380,--)

*Direktář pro varhaníky* (Kč 50,--)

*Příručka pro varhaníky* (cca Kč 200,--)

*ABC hudební nauky*, L. Zenkl (cca Kč 200,--)

Doplňkový doporučený notový materiál – *Varhanní preludia na písně z Kancionálu* (jednotlivé sešity, á Kč 190,--)

Všechny publikace budou k zakoupení na kurzu.

#### FINANCE

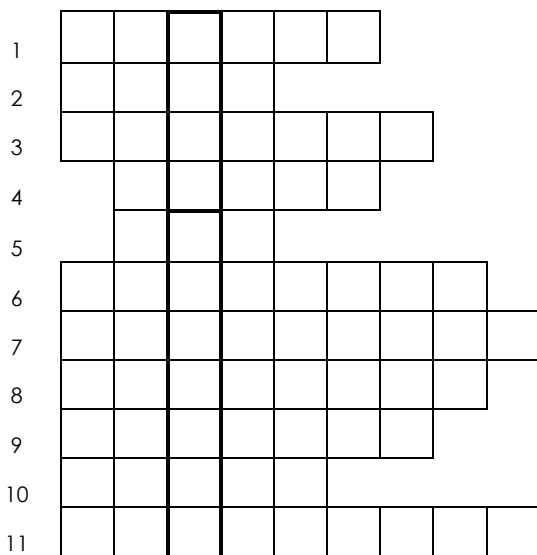
Kurzové (Kč 1.500,-- / rok) a učební pomůcky hradí farnost.

---

## Křížovka

---

Řešení tajenky z minulého čísla PAPEŽ FRANTIŠEK: 1. SGP, 2. Fialová, 3. Popeleční, 4. Gregor, 5. Polžic, 6. RSFZ, 7. Červená, 8. Septakord, 9. Kvinta, 10. Molto, 11. Čtyřicet, 12. Paškál, 13. Vlezem, 14. Sekunda. Správnou tajenku nám zaslalo patnáct luštitelů: I. Veselá, M. Pecinová, J. Hubert, M. Lakosilová, J. Lindr, M. Oškerová, D. Pištěková, J. Faktor, M. Krejsa, A. Kotápišová, D. Šulyová, A. Hojková, J. Obrová, Z. Štěpánková a J. Bezděková. Odměnu zasíláme paní Daně Šulyové. Tajenku tohoto čísla nám zašlete do 31. 5. 2016.



1. Echo.
2. Lat. Staň se.
3. První ředitel brněnské konzervatoře.
4. Křestní jméno předsedy Musica sacra.
5. Iniciály varhaníka a skladatele Josefa Cyrila Sychry.
6. Nositel nejvyšší hodnosti po papeži.
7. Kmitočet.
8. Nástupce fonografu.
9. Seslání Ducha svatého.
10. Souzvuk nejméně tří tónů různé výšky.
11. Klávesový nástroj podobný varhanám pro domácí použití doplněný 2 měchy, které se ovládají nohama.

*Karol Frydrych*